

हिंदी भाषेतील शिक्षक जादा असल्याने हा निर्णय घेतला होता

एजेंजी दुसरी भाषा हवी असेल तर...
 तिसरी भाषा शिकायची असेल आणि
 त्या भाषेकरीता किमान २० रुंददस्त
 असेल तर येवज्या शिक्षक देता देईल
 अशीही देवेन्द्र फडणवीस यांनी स्पष्ट केलेली
 आहे. सीमावर्ती भाषात अनेक भाषेचे
 शिक्षक असतात. तेथे दिग्भाषा शिक्षक
 उपलब्ध असेल तर काही हरकत नाही.
 मात्र निवडलेल्या भाषेसाठी तर किमान
 २० विद्यार्थी उपलब्ध नसतील तर
 स्वतंत्र शिक्षक देता येणार नाही. मग
 तेथे ऑनलाईन पद्धतीने किंवा अन्य
 पद्धतीने उपलब्धता विचार सुरू आहे.
 महाराष्ट्रात मराठीची सक्ती अवधारण
 आहे अशी देवेन्द्र फडणवीस यांनी
 म्हटले आहे.

मुलांचा सर्वांगीण विकास करण्यासाठी नेमलेल्या समितीने शिफारस केली होती की तिसरी भाषा शिकविण्यास सुरुवात होईल. यावेळी इतरभाषिक शिक्षकांची कमतरता असते. हिंदी भाषेचे शिक्षक मुबलक असल्याने हिंदी भाषेची आम्ही निवड केली होती. मात्र, आता हिंदी ऐवजी दुसरी कोणतीही भाषा निवडण्याचा पर्याय दिला जाईल असेही देवेदार फडणवीस यावेळी म्हणाले.

महाराष्ट्र राज्यात मुख्यमंत्र्याच्या
लाडक्या बहिणीवर निर्घृण हल्ला

वातावरणामुळे शहरवासीय प्रसन्न १८व्या
एप्रिलच्या तुलनेत झाला तापमानात
दोन अंशाचे घसरण झाली आहे. उत्तर
महाराष्ट्रातील नंदुरबारमध्येही तापमानात
पारा ३४°C च्या वरती गेला आहे. विदर्भमध्ये
आणि मराठावाड्यासह राज्यातील
बहुतांश भागात वादळी उन्हाने जीवनीची
दाहीलाही होत आहे. गेल्या तीन
दिवसांचा पाण्याने ४० हून ४५ अंश
सेल्सियसपर्यंत मजल मारली आहे.
रविवारपासून तीन दिवसांसाठी मध्य
महाराष्ट्र आणि मराठावाड्यात
जिल्ह्यांना उपातेचाली लाटोचा यलो अलर्ट
चालू केला आहे. बीड, लातूर, धारगिरी

प्रादो (प्रतिनिधि) अंबाजोगार्ह
महिला सत्र न्यायालयात वक्तृकी
करणच्या एका महिला वकीलावर,
तावातील संपर्च आणि त्याच्या
वर्तकर्मचारी शोतामये रिंगण
पुत्रे काठ्या व जे.सी.बी. पाईपने
मानुष्य मारणाने केली.
मुख्यमंत्र्यांनी लाडकी बहीण योजना
मार्फती पुण राज्यात
प्रसारित आहेत का असा मोठा प्रश्न
परिस्थिती ठोस असून या घटनेमुळे
मंतापायी लाट उसळली आहे अशी
प्रतिक्रिया स्वाती कातखडे
जिल्ह्याध्यक्षा, सावता सेना महिला
आघाडी) यांनी सत्र प्रतिनिध्या देत
आणंदी के.जर मुख्यमंत्र्यां, तर
आणंदी बहिण संप्रतिस्थिती नाही, तर
राज्यातील इतर परिस्थितीं काय ?

४५ लाख रुपये झाली. नोकीर/व्यवसायानिमित्ताने बाहेरगावी असणाऱ्या ग्रामस्थांच्या देणगीचे आकडे आणखी वाढी आहेत. एकंदरीत श्री क्षेत्र भगवानगडाचा भक्तवर्ग गडावरील माऊलीच्या मंदिराला आर्थिक स्वरूपात हातभार लावण्यासाठी सरसावलेला दिसून येत आहे. त्यामुळे या अभूतपूर्व मंदिरासाठी सर्व ग्रामस्थांनी सहकार्य करावे असे आवाहन श्री क्षेत्र भगवानगड ट्रस्टने केल्यात आहे.

सिंदफणा	पुलाच्या	जवळ कचऱ्याचे
दिगारे	गल्लीबोळात	तु बंलेल्या
नाट्या	यामुळे	पसरलेली
गुंगरी	सुगंधी	स्वच्छता
पावसाळ्यापूर्वी	राबवण्यात	यावी
मुख्य	गल्लीबोळात	विद्युत
सह	लाईट	बसविण्यात
यावे	आणि	मुख्याधिकारी
चंद्रकांत	चा	२० महिन्यांच्या
कार्यकाळातील	कारभाराची	
चौकटी	करण्यात	यावी
व	कारवाई	करण्यात
यावी		

भा मागण्याचे निवेदन देण्यासाठी
 शेवसेनेचे तालुकाप्रमुख तुकाराम
 वल्ले शहर प्रमुख धनंजय पापा
 ठाळे युवा सेनेचे तालुकाप्रमुख
 भिमजीत कोंबडे दिनांक १७ एप्रिल
 रोजी नगरपरिषद कार्यालयामध्ये
 गेले असता नगर परिषदमध्ये
 मुख्याधिकारी चंद्रकांत चव्हाण
 कार्यालय अधीक्षक प्रमुख कर्मचारी
 गोणीच उपस्थित नव्हते त्यामुळे
 या पदाधिकाऱ्यांनी सदर मागण्याचे
 निवेदन चक्र मुख्याधिकारी

च्या खुर्चीला दिले आहे आणि
 नांक दोन मे रोजी नागरीना
 मरण्या संदर्भात नागरपरिषद
 र्यार्यालयासमोर मेन रोडवर रस्त्या
 को आंदोलन शिवसेनेच्या
 र्शनी आंदोलन करण्याचा इशारा
 शिवसेनेला तालुकाप्रमुख तुकाराम
 वले शहर प्रमुख धनंजय पापा
 ल्ले युवा सेना तालुकाप्रमुख
 भिजीत कोंबडे शिवसेनेच्या
 हेली आघाडीच्या उपजिल्हाप्रमुख
 रदा डोईजड यांनी दिला आहे.

नवीमुंबई महानगर पालिकेच्या रुग्णालयात एका गर्भवती महिलेचा मृत्यू झाल्याने खळबळ उडाली

तेवाईकांनी गर्दी केली आहे.
गेे दीनानाथ मंगेशकर रुग्णालयात
र्मवती तनिषा भिसे यांच्या
्यूचे प्रकरण सध्या ताजे असून
प्रकरणात स्त्रीरोग तज्ज्ञ डॉ.
श्रुत घैसास यांच्यावर 106(1)
र्गत गुन्हा दाखल झाला आहे.
सून रुग्णालयाच्या फेर चौकशी
हवालात घैसास यांनी हलगर्जीचा

ल्याचा ठपका ठेवला होता. रुग्णांना भिसे यांच्या नातलंगाकडून खल करण्यासाठी २० लाखांपांझिट मागितले होते. पैसे वेळेभरल्याने या महिलेला दोन चास तिष्ठत ठेवले होते. त्यामुळे खेर अन्य हॉस्पिटलमध्ये नेण्याचा राच कालावधी गेल्याने जुळ्यालीना जन्मानंतर प्रकृती दासकून निषा भिसे यांचा मृत झाला होता.

सोमवार २१ एप्रिल २०२५

<https://lokaarambh.com>

संपादकीय

एसटी कर्मचाऱ्यांच्या दखण्यावर तोडगा

राज्य सरकारमध्ये कार्यरत असणाऱ्या मंत्रालयीन तसेच विविध शासकीय आस्थापनेचे कर्मचारी, अगदी स्थानिक स्वराज्य संस्थांचे कर्मचारी वेतनाबाबत समाधानी असतात, त्यांना नियमित वेतनवाढ होत असते. वाढत्या महागाईच्या तुलनेत त्यांच्या वेतनवाढीचा ग्राफही उंचावत असतो. हे मासिक वेतन त्यांना नियमितपणे प्राप्तही होत असते. वर्षभर काम केल्यावर मिळणारा बोनस, सानुग्रह अनुदानही समाधान करणारे, दिलासा देणारे असते. राज्यामध्ये शासकीय कर्मचाऱ्यांच्या वेतनाबाबत बोलावयाचे झाल्यास सर्वच बाबतीत इओला दुष्काळफ असताना याला एसटी कामगारांच्या समस्येचे ग्रहण लागावे, इतपत आजमितीस भयावह चित्र निर्माण झालेले आहे. एसटी कर्मचाऱ्यांच्या आणि अधिकाऱ्यांच्या पाचवीच्या दिवशी सटवाईने कदाचित आर्थिक ससेहोलपटचे भाकीत लिहिलेले असावे. त्यामुळे गेल्या काही वर्षांपासून एसटी कर्मचारी व अधिकारी आर्थिक समस्येच्या चक्रव्यूहामध्ये भरडले जात आहेत. अनेकदा आंदोलने करूनही, निदर्शने करूनही त्यांच्या समस्यांचे आजतागायत निवारण झालेले नाही व सध्याचे चित्र पाहता नजीकच्या काळातही यात फारसा बदल होईल, असे वाटतही नाही. एप्रिल महिन्याची १० तारीख लोटलेली असताना शासकीय तसेच खासगी आस्थापनेतील कर्मचाऱ्यांना त्यांचे वेतन मिळालेले आहे. एसटी कर्मचाऱ्यांना एप्रिल महिन्याच्या १० तारखेला एकूण वेतनाच्या जेमतेम अर्धाच पगार खाल्यामध्ये जमा झाला आहे. उर्वरित पगार लवकरच खात्यात जमा होईल, असे उत्तर त्यांना शासनाकडून देण्यात आलेले आहे. मुळातच महिना भरल्यावर कर्मचारी आतुरतेने वेतनाची वाट पाहत असतात. मागील महिन्यात केलेल्या परिश्रमाच्या मोबदल्यावर त्यांची या महिन्याच्या आर्थिक समीकरणाची जुळवाजुळव सुरू असते. त्यातच आपल्या बँक खात्यात केवळ अर्धाच पगार जमा झाल्याचे समजल्यावर त्या कर्मचाऱ्यांची मानसिक अवस्था काय होत असेल, याची कल्पनादेखील करणे अवघड आहे. एसटी कर्मचाऱ्यांनी वेतनवाढ व अन्य समस्यांसाठी काही वर्षांपूर्वी प्रशासनाच्या विरोधात तीव्र आंदोलन छेडले होते, महिन्याहून अधिक कालावधी लोटला तरी एसटीच्या बसेस आगाराबाहेर पडल्या नव्हत्या. रस्त्यावर एसटीची एकही बस थावताना पाहावयास मिळाली नव्हती. आज प्रवासी सुविधेमध्ये अनेक बदल होत असले, खासगी प्रवासी सुविधांचा आलेख उंचावत असला तरी राज्यात एसटीच्या प्रवासी सेवेचे कोणीही बरोबरी करू शकत नाही. एसटीच्या प्रवासी सुविधेमुळेच आज खऱ्या अर्थाने प्रवासी तिकिटांचे दर आवाक्यात आहेत अन्यथा खासगी प्रवासी सुविधा देणाऱ्यांनी आर्थिक लुटमार बेमालूमपणे केली असती. या आंदोलन काळात महाराष्ट्रातील जनतेचे अतोनात हाल झाले. खासगी प्रवासी सुविधेला प्रशासनाकडून त्या काळात अल्प कालावधीकरिता संरक्षण देण्यात आले असले तरी त्यांच्याही सेवा पुरविण्याला अखेर मर्यादा पडल्या. एसटीची प्रवासी सुविधा आर्थिक नफ्याची सांगड न घालता प्रवाशांच्या समाधानाकरिता व त्यांना गावागावात प्रवासी सेवा उपलब्ध करून देण्यासाठी एसटीची बस थावत आहेत. एसटीचे चालक वाहकांना रात्रीच्या मुकामाच्या ठिकाणी सुसज्ज शयनगृहे उपलब्ध नसतात. त्यांना मिळेल त्या जागेवर रात्र काढावी लागते. अनेकदा एसटी बसमध्ये रात्रीची झोप घ्यावी लागत असल्याचे महाराष्ट्राच्या ग्रामीण भागात पाहावयास मिळत आहे. असे असतानाही एसटी कर्मचारी, अधिकाऱ्यांची कमी वेतन, वेतनास विलंब ही आर्थिक ससेहोलपट कायम असावी, ही त्या कर्मचारी, अधिकाऱ्यांच्या नशिवाची शोकांतिकाच म्हणावी लागेल. एसटी कर्मचाऱ्यांच्या संपावर तोडगा काढताना न्यायालयात राज्य सरकारने एसटी कर्मचारी, अधिकाऱ्यांच्या वेतनाची जबाबदारी स्वीकारली होती; परंतु त्या जबाबदारीचे पालन करण्यास राज्य सरकारकडून प्रत्येक महिन्याला चालढकल केली जात असल्याने आर्थिक संकटाच्या चक्रव्यूहामध्ये एसटीचे कर्मचारी, अधिकारी भरडले जात आहेत. दर महिन्याला एसटी महामंडळाला राज्य सरकारकडून वेळेवर तोही माफक प्रमाणावर निधी उपलब्ध करून दिला जात नाही. आजही एसटी महामंडळाचे दररोजचे प्रवासी उत्पन्न काही लाखांच्या घरात आहे. त्या त्या काळातील सत्ताधारी राजकीय घटकांनी प्रवाशांना सुविधा देण्याच्या नावाखाली एसटीच्या उत्पन्नात घट आणली आहे. मात्र ही घट भरून काढण्यासाठी एसटी महामंडळाला निधी उपलब्ध करून देणे, ही त्या त्या सत्ताधाऱ्यांची जबाबदारी असते. पण हीच जबाबदारी राज्य सरकारांनी न स्वीकारल्याने एसटी महामंडळ, एसटी कर्मचारी व अधिकारी आर्थिक चक्रव्यूहामध्ये फसत गेले व त्यामुळेच आज महिन्याच्या दहा तारखेला अर्ध्या वेतनाकडे पाहण्याची दुर्दैवी वेळ एसटीच्या कर्मचारी, अधिकाऱ्यांवर आलेली आहे. महिलांना एसटी प्रवास केवळ अर्ध्या तिकिटामध्ये उपलब्ध करून दिलेला आहे. यामुळे महिला

गावातल्या वाड्यांची वेगळीच खंत...

शेकडो वर्षांपूर्वी बीड जिल्ह्यातील केज तालुक्यात एका ऊजाड माळरानावर वसलेले एक छोटेसे गाव,एकुरका त्याचे नाव. मुळात कासार लोकांची वस्ती असलेल्या गावात भटकत आलेल्या काही लोकांनी बस्तान मांडले माळरानावरील शेती कसण्यास सुरुवात केली.पूर्वजांच्या कष्टाला यश मिळत गेले अन गावात वाडे बांधण्याची स्पर्धा लागली असा अंदाज बांधता येऊ शकतो, कारण काही वर्षांपूर्वी गावात अंदाजे पंचवीस वाडे व पन्नासहून अधिक बैठी घरे होती असे बुजुर्ग सांगतात. या वाड्यांची अवस्था सध्या शेवटच्या घटका मोजत असली तरी वाड्यांचे अवशेष तत्कालीन वैभवची जाणीव आज ही करून देतात.सध्या गावात सिमेंटचे वाढते जंगल सध्याची श्रीमंती दाखवते पण जुण्या काळातील ऋणानुबंध,माणुसकी आदर व आपुलकी लोप पावत चालली आहे,हे नाकारता येत नाही. सध्याच्या युगात कायदेशीर दस्तावज तयार करून देखील फसवणुक होते याची अनेक उदाहरणे आहेत. मात्र गेल्या काही वर्षांपूर्वी फक्त एखाद्या व्यक्तीच्या तोंडातुन सुटलेला शब्द पुढील पिढ्या तंतोत पाळत असत त्या व्यक्तीनी दिलेला एक शब्द म्हणजे अंतिम निर्णय असायचा आणि या शाब्दीक कराराचे साक्षीदार हे वाडे होते,माणसे बदलली माणुसकी संपत चालली तशी या वाड्यांची अवस्था बिकट होत गेली अन आजची परिस्थिती तर विदारक आहे.

काही काळापूर्वी अनेक पوراंचे जन्म,लेकीच्या लग्नाची लगबग,आजी आजोबांचे म्हातारपण,नव्या सुनाचा लक्ष्मीच्या पावलांनी होणारा गृहप्रवेश या सारख्या घटनांनी आनंदाने गजबजलेले हेच वाडे कुणाच्या निधनाने सुन्न होत होते,निजामकालीन ईतिहासाचे साक्षीदार असलेले हे वाडे फक्त भाव भावकीच्या वाटण्यामुळे आज डोळ्यातुन आश्रू गाळतात, पण ते कुठल्याच वंशाच्या दिव्याला दिसत नाहीत,ईत भर जागे साठी वाद घालणाऱ्या वंशजाच्या वादात वाडे जिर्ण झाले पण पुर्वजांनी कवाड कष्टातुन पुढील पिढीच्या सुखासाठी बांधलेल्या वाड्यांचे जतन करण्याची हिम्मत कुणीच दाखवत नाही याचे दुख या वाड्यांच्या भिंतीतील प्रत्येक मातीच्या

कणाला होत असेल हे मान्य करावे लागेल. ज्या व्यक्तीने वाडा बांधला किंवा त्याच्या पुढच्या पिढीतील एखाद्या व्यक्तीने काही कर्तबगारी केली असेल त्या व्यक्तीच्या नावावरून त्या वड्याला ओळखले जाते, आज ही त्या व्यक्ती हयात नाहीत पण प्रत्येक भावकीला त्या व्यक्तीच्या नावाच्या वाड्यानेच ओळखले जाते एवढीच काय ती आठवण शिल्लक आहे. बाकी काळाच्या ओघात दुनिया बदलत असते अन बदल काळाची गरज आहे, हे मान्य करावेच लागते.....

...रामहरी केदार

हिंदीची शक्ती खपवून घेतली जाणार नाही - भाई जयंत पाटील शेकापचे मे महिन्यात विभागीय मेळावे तर मराठवाड्याचा केज येथे होणार

केज/प्रतिनिधी नवीन शैक्षणिक धोरणातील त्रैभाषिक योजनेनुसार, महाराष्ट्रातील इंग्रजी आणि मराठी माध्यमांच्या शाळांमध्ये, तिसरी भाषा म्हणून, इयत्ता पहिलीपासून, हिंदी भाषा अनिवार्य करण्याचा निर्णय शासनाने घेतला आहे. शासनाचा हा निर्णय मराठी भाषिकांवर हिंदीची सक्ती लादण्याचा प्रकार असून, महाराष्ट्रीय जनता हा अन्याय खपवून घेणार नाही असा इशारा माजी आमदार आणि शेकाप सरचिटणीस भाई जयंत पाटील यांनी दिला आहे. भाषावार प्रांत रचना आणि मुंबईसह संयुक्त महाराष्ट्र निर्मितीकरिता, संयुक्त महाराष्ट्र समितीने दिलेल्या अविस्मरणीय संघर्षात, शेकापक्ष अग्रभागी राहिला असून, मराठी ही आमची मातृभाषा तर आहेच परंतु ती महाराष्ट्राची राजभाषा आणि महाराष्ट्राची अस्मिता आहे, असे प्रतिपादन भाई जयंत पाटील यांनी केले आहे. भारत हे एक संघराज्य असून राज्याची अस्मिता आणि स्वतंत्र अस्तित्व अबाधित राखलेच पाहिजे, ही भारतीय शेतकरी कामगार पक्षाची भूमिका असून, कोणत्याही भाषेची सक्ती, या देशात योग्य नाही. देशातील सर्व भाषांप्रमाणे आम्हाला आदरच आहे, तसा तो हिंदी बदलही आहे, ज्याला जी भाषा शिकायची असेल, तो ती भाषा शिकेल, सक्ती कशाला असा सवाल भाई पाटील यांनी केला आहे. हिंदी भाषेला “राष्ट्रभाषा” मानण्याबाबत देशात अजूनही एकमत नाही. हिंदी ही राष्ट्रभाषा असेल तर ती हिंदी भाषिक राज्ये वगळता इतर राज्यात अल्पसंख्य कशी ? असा सवालही पाटील यांनी केला आहे. महाराष्ट्रात हिंदी भाषेला अल्पसंख्य भाषेचा दर्जा प्राप्त आहे. महाराष्ट्रातील हिंदी भाषिकांच्या अनेक शैक्षणिक संस्थांना भाषिक अल्पसंख्य दर्जा प्राप्त होऊन, आरक्षणासह

अनेक सवलती मिळत आहेत. हिंदी भाषिक शैक्षणिक संस्थांचा भाषिक अल्पसंख्य दर्जा काढून घेणार का ? असा सवालही भाई पाटील यांनी सरकारला केला आहे. राज्यातील शैक्षणिक अभ्यासक्रम ठरविणाऱ्या, राज्य शैक्षणिक संशोधन आणि प्रशिक्षण परिषद - महाराष्ट्र या समितीलाही त्रिभाषिक सूत्रानुसार हिंदीची सक्ती करताना विचारात घेतलेले नाही, ही तर सरळ सरळ हुकूमशाहीच झाली असा घणाघात भाई पाटील यांनी केला आहे. भारतीय शेतकरी कामगार पक्षाच्या चिटणीस मंडळाची बैठक, शुक्रवार दिनांक १८ एप्रिल २०२५ रोजी पक्षाच्या फोर्ट मुंबई येथील मध्यवर्ती कार्यालयात संपन्न झाली. या बैठकीत इयत्ता पहिलीपासून हिंदी सक्तीला कडाडून विरोध करण्याचा व गरज पडल्यास महाराष्ट्र्यापी तीव्र आंदोलन उभारण्याचा निर्णय एकमताने घेण्यात आला आहे. जनसुरक्षा विधेयकाला विरोध महाराष्ट्र सरकारने शहरी नक्षलवादाचा विमोड करण्याच्या नावाखाली, जनतेच्या अभिव्यक्तीचे व अन्यायाविरोधात संघटित होण्याचे अधिकार संपुष्टात आणण्यासाठी विशेष जनसुरक्षा विधेयक तयार केले आहे. या विधेयकामध्ये बेकायदेशीर कृती व बेकायदेशीर संघटना याबाबतच्या व्याख्या हेतूतः अत्यंत दोबळ ठेवण्यात आल्या आहेत. कोणते कृत्य “बेकायदेशीर” आहे व कोणती संघटना “बेकायदा” आहे हे ठरविण्याचा अधिकार सरकारला देण्यात आला आहे. विधेयकानुसार सरकारने “बेकायदेशीर” म्हणून घोषित केलेल्या संघटनेच्या सभासद व सहकाऱ्यांसाठी अनेक वर्षांचा कारावास व लाखो रुपयांचा दंड अशा भयानक तरतूदी प्रस्तावित करण्यात

आल्या आहेत. अशा पार्श्वभूमीवर समविचारी पक्ष व संघटनांची एकजूट मजबूत करून सर्व स्तरांवर या विधेयकाचा विरोध करण्याचा निर्णय शेकापक्षाने घेतला असून येत्या २२ एप्रिल २०२५ रोजी राज्यातील सर्व ग्राम, तालुका व जिल्हास्तरीय आंदोलनात हजारोंच्या संख्येने उपस्थित राहण्याची हाक दिली आहे. शेतकरी कर्जमाफी, मुख्यमंत्री सौर उर्जा निर्मिती प्रकल्पाचे नावाखाली गायरान जमिनीचे अधिग्रहण आदी प्रश्नांवर आंदोलनाची हाक दुष्काळ, नापिकी आणि सरकारची शेतकरी विरोधी धोरणे यामुळे शेतकरी घायकुतीला आला असून, शेतकरी आत्महत्यांचे प्रमाण दिवसागणिक वाढतच चालले आहे. शेतकऱ्यांच्या डोक्यावरील कर्जाच्या डोंगरामुळे त्यांचे जीणे हराम झाले असून, संपूर्ण कर्जमाफीकरिता राज्यव्यापी आंदोलन उभारण्याचा निर्णयही या बैठकीत घेण्यात आला. महाराष्ट्रातील विशेषतः मराठवाड्यातील अनेक गावातील गायरान जमिनीवर मुख्यमंत्री सौरउर्जा प्रकल्पाच्या नावाखाली गावकीच्या जमिनी खाजगी कंत्राटदारांच्या घशात घालण्याचा घाट या सरकारने घातला आहे. या जमीन अधिग्रहणकरीता ग्रामपंचायतीच्या ना हरकतीची अटही काढून टाकण्यात आलेली आहे. नाममात्र १ रुपये वार्षिक या दराने भाडे आकारून या जमिनी कंत्राटदारांच्या स्वाधीन केल्या जात आहेत. सरकारच्या या निर्णयाला तीव्र विरोध करण्याचा तसेच आगामी काळात राज्यव्यापी आंदोलन करण्याचा निर्णयही या बैठकीत घेण्यात आला. पक्ष संघटना बांधणी आणि विस्ताराकरिता विभागीय मेळावे पक्षसंघटना बांधणी आणि पक्षविस्ताराकरिता

बुलढाणा (विदर्भ), केज(मराठवाडा), सांगली (पश्चिम महाराष्ट्र), चाळीसगाव -जळगाव (उत्तर महाराष्ट्र) आणि मुंबई (कोकण) असे एकूण ५ विभागीय मेळावे आगामी मे महिन्यात आयोजित करण्याचा निर्णयही या चिटणीस मंडळ बैठकीत घेण्यात आला आहे. शेतकरी,कामगार आणि कष्टकरी समाजाच्या विविध प्रश्नांवर या बैठकीत सिस्तर चर्चा झाली व आगामी काळात या सर्व प्रश्नांवर राज्यव्यापी तीव्र आंदोलन करण्याचा व त्याची रूपरेषा विभागीय मेळाव्यात जाहीर करण्याचा निर्णय होऊन बैठकीचा समारोप करण्यात आला. बैठकीचे अध्यक्ष स्थान पक्षाचे वरिष्ठ नेते भाई प्रा. एस. व्ही. जाधव यांनी भूषविले. पक्षाचे सरचिटणीस माजी आमदार भाई जयंत पाटील,माजी आमदार भाई बाळादीपम पाटील,पक्षाचे कार्यालयीन चिटणीस भाई अॅड. राजेंद्र कोरडे,पक्षाचे सहचिटणीस भाई बाबासाहेब देवकर, पक्षाचे खजिनदार आर्किटेक्ट अतुल म्हात्रे,पक्षाच्या पार्लमेंटरी बोर्डाचे सदस्य भाई प्रा.बाबुराव लगारे,पक्षाच्या दलित/अदिवासी/ भटके विमुक्त आघाडीचे अध्यक्ष भाई रामदास जराते, पक्षाच्या शिक्षक आघाडीचे अध्यक्ष भाई चंद्रकांत चव्हाण,पक्षाच्या महिला आघाडीच्या अध्यक्षा अॅड. मानसी म्हात्रे,पक्षाच्या रस्ते/महामार्गाबाधित शेतकरी/ शेतमजूर आघाडीचे अध्यक्ष भाई दिगंबर कांबळे,भाई प्रा.शैलेंद्र मेहता,भाई विकास शिंदे,भाई मोहन गुंड,भाई अॅड.उदय गवारे, भाई अॅड.दत्ता भूतेकर,भाई गोकुळ पाटील आदींची ह्या चिटणीस मंडळ बैठकीला उपस्थिती होती.

वाढत्या आत्महत्या चिंताजनक

गेल्या काही दिवसापासून आत्महत्या करण्याचे प्रमाण वाढत चालले आहे. एका सर्वेनुसार आत्महत्या करणाऱ्या मध्ये स्त्रियांपेक्षा पुरुषांचे प्रमाण जास्त आहे. जीवन यात्रा संपवण्याचे वेगवेगळी कारणे समोर येत आहे जसे की, आर्थिक अडचण, व्यवसायात झालेले नुकसान, पती-पत्नीचे कौटुंबिक कलह, नातेवाईकांसोबत झालेले वाद विवाद, कर्जबाजारीपणा, नोकरीत कामाचा तणाव, परीक्षेत नापास होणे, आजारपण, बेरोजगारी, प्रेम प्रकरण, जीवनात आलेले नैराश्य,अपयश, आपल्या मूळ गावापासून कुटुंबापासून दूर ठिकाणी नोकरीसाठी एकटे राहणे.यातून निर्माण झालेला एकटेपणा जडलेले व्यसन असे असंख्य कारणे आत्महत्या करण्याचे आपल्याला दिसतात. शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या ही एक मोठी समस्या आपल्या देशात व राज्यात आहे. परंतु

शेतकऱ्याशिवाय नोकरदार, धंदेवाईक, विद्यार्थी तसेच बेरोजगार यांचेही आत्महत्येचे प्रमाण दिवसेंदिवस वाढत आहे. आत्ताच काही दिवसांपूर्वी छत्रपती संभाजीनगर शहरांमध्ये एका व्यवसाय करणाऱ्या व्यक्तीने आत्महत्या केली व आत्महत्या करण्यापूर्वी मुलीला तुझे बावा थकले आहे असे चिठ्ठीत लिहिले. आज-काल वाढत चाललेली महागाई, स्पर्धेचे युग मुलांना उच्च शिक्षण देण्यासाठी चाललेली धडपड, राहणीमानाचा उंचावलेला दर्जा, कुटुंबाच्या वाढलेल्या मोठ्या अपेक्षा या सर्व गोष्टीमुळे महिन्याला घरातील खर्च भागवणे व घर चालवणे यासाठी प्रत्येक घरातील कर्त्या पुरुषाला तारेवरची कसरत करावी लागते. यामुळे घरातील कर्त्या पुरुषांचे आत्महत्या करण्याचे प्रमाणात वाढ होत आहे. खरं तर मानवी जीवन म्हणजे देवाने

दिलेले एक मोठे वरदान आहे. आपल्याला मिळालेले अमूल्य जीवन कुठल्यातरी शुल्लक कारणासाठी संपवणे हे अत्यंत चुकीचे व दुर्दैवी आहे. आत्महत्या करणे म्हणजे स्वतःचे जीवन स्वतः संपवणे होय. आत्महत्या करणे व आत्महत्या करायला प्रवृत्त करणे सुद्धा कायद्याने गुन्हा आहे. परंतु असे असतानाही आज समाजातील अनेक व्यक्ती कुठल्या ना कुठल्या कारणांने

जीवन संपवत आहे. तसेच काहीजणांना आत्महत्या करण्यास प्रवृत्त केले जात आहे. यासाठी प्रत्येक माणसाने मानसिक दृष्ट्या सक्षम राहणे अत्यंत गरजेचे आहे. आजकाल बदललेल्या जीवनशैलीमुळे प्रामुख्याने मोबाईलच्या अति वापरामुळे माणसा माणसातील संवाद संपत चालला आहे. पती-पत्नीतील भांडणे एकमेकांवरील कमी होत चाललेला विश्वास, विभक्त कुटुंब

पद्धती यामुळे दुरावत चाललेली नाती, मनातले दुःख बोलण्यासाठी कोणी नाही, मनमोकळे करण्यासाठी कोणीही व्यक्ती सापडत नाही. शेजारच्या सोबत संपलेला संवाद, नातेवाईकांसोबत निर्माण झालेला दुरावा असे असंख्य कारणांमुळे माणसाच्या मनावर दुःखाचे ओझे व मानसिक तणाव वाढत आहे व या सर्वांमुळे माणूस चुकीच्या दिशेला भरकटत आहे. यासाठी प्रत्येक व्यक्तीने मनमोकळेपणे जगावे, हसावे खेळावे, आपल्या नातेवाईकांशी घरातील व्यक्तींशी संवाद साधावा,आपल्या मूळ गावी अथून मधून जावे. आपले राहणीमान अतिशय साधे सोपे असावे, मोठे घर चार चाकी गाडी, ऐशो आराम जीवन हे नसले तरी चालेल परंतु साधे जीवन सुखाने समाधानाने जगता यायला हवे. महागड्या कार,महागडे मोबाईल यापेक्षा आपल्या माणसासोबतचा

संवाद हा खूप लाखमोलाचा असतो. गरज नसताना कर्ज घेणे, मौज मजा करण्यासाठी छोटे मोठे कर्ज घेणे व त्याचे हसे फेडणे शक्य झाले नाही तर मग शेवटी आत्महत्या करणे. एवढे सगळे करण्यापेक्षा गरज नसताना कुठल्याही महागड्या वस्तू खरेदी करू नये. आपल्याकडे पैसे नसतील तर विनाकारण कर्ज काढून खर्च करू नये. समुपदेशन केंद्र प्रत्येक शहरात, तालुक्यात, खेडेगावात हे लोकसंख्या नुसार असणे अत्यंत गरजेचे आहे. यासाठी सरकारला एकच विनंती आहे की सरकारने समुपदेशन केंद्र , प्राथमिक आरोग्य केंद्र प्रमाणे ठीक ठिकाणी ठेवून त्या ठिकाणी मानोसपाचर तज्ञ डॉक्टर ठेवावे. यामुळे बऱ्याच आत्महत्या कमी होतील. लेखक उल्हास सुधीर देशपांडे छत्रपती संभाजीनगर

